

和歌山で感じたこと

Nguyen Duy Minh Tue

和歌山市

Rời xa thành phố Hồ Chí Minh náo nhiệt, khi vừa đặt chân đến đây tôi đã có ý nghĩ rằng Thành phố Wakayama quả thật là một nơi thật tốt. Người thích sự tĩnh lặng như tôi có cảm giác đây là nơi tốt nhất trong những nơi mà tôi đã từng đến. Nhìn từ trên cao, có cảm giác thành phố như một đứa trẻ đang ngủ say trong vòng tay vĩ đại của những dãy núi và những cánh rừng. Để cảm nhận được đứa trẻ này, bạn phải dạo bước qua từng góc ngách của thành phố. Không biết từ khi nào bước trên những con phố tĩnh lặng và lắng tai nghe tiếng hót vang vọng từ đâu đó của những chú chim, tiếng bọn trẻ đi học về, tiếng gió lướt qua những hàng cây xanh đã trở thành niềm yêu thích của tôi.

Tôi không biết rõ lắm về nguồn gốc của từ Wakayama nhưng có lẽ trong đó cũng bao hàm ý nghĩa về một nơi được bao bọc bởi những ngọn núi. Từ bất kì đâu Bên trong thành phố Wakayama bạn cũng có thể thấy được bóng dáng của những ngọn núi.

Năm ngoái, lần đầu tiên tôi đặt chân đến Nhật, tôi đi từ sân bay Kansai về thành phố bằng xe bus. Qua cửa sổ xe bus ,tôi cố thu hết đáng vẻ của đất nước Nhật Bản vào trong tầm mắt. Tôi không muốn lãng phí bất kì giây nào để thỏa mãn sự tò mò của mình. Đúng như những gì đã tưởng tượng, đường phố Nhật Bản chật ních những ngôi nhà cao tầng xe hơi và máy bán hàng tự động...Nhưng đột nhiên những cảnh vật ấy biến mất, tôi chợt như bay vào một xứ sở toàn màu xanh ."thật tuyệt" , màu xanh bất tận của những cánh rừng những ngọn núi làm tôi thật sự kinh ngạc. Và vài tháng sau tôi hiểu rằng, Núi là thứ gì đó không thể thiếu với Wakayama này. Núi không chỉ là Một người hộ vệ bảo vệ vùng đất này khỏi gió bão mà từ xa xưa nó đã trở thành đề tài của thi ca. Hình ảnh những ngọn núi không chỉ gắn liền với cuộc sống của người dân nơi đây mà còn trở thành một phần trong tâm hồn của họ. Những khu đền thờ linh thiêng, nơi diễn ra các hoạt động tế lễ quan trọng trong suốt một năm đều được xây dựng trên những ngọn núi. Điều làm nên sức hút của di sản thế giới , con đường hành hương Kumano có lẽ chính là vẻ đẹp thanh tịnh của núi rừng .

Có hôm tôi phải lên khu Nanba ở Osaka. Đột nhiên không nhìn thấy bóng hình những ngọn núi, thay vào đó là những khu phố sầm uất náo nhiệt. Chợt tôi thấy có gì đó thật khó chịu. Không biết từ lúc nào tôi đã yêu những ngọn núi ấy.

生活

Những ngày đầu mới đến nhật của tôi trải qua trong nỗi nhớ nhà. Lúc đó tôi hay tưởng tượng "bây giờ ở nhà mẹ đang làm gì nhỉ?".Tôi nhớ lúc còn năm nhất đại học, đó là lần đầu tôi tiếp xúc với tiếng Nhật. Những thứ như từ vựng, Hán tự, ngữ pháp, dù có đọc bao nhiêu lần tôi cũng không thể nuốt trôi. Và tôi đã quyết định bỏ học. Và khi biết chuyện , mẹ tôi không mắng nhiết tôi lời nào, bà mỗi ngày đều ân cần nghe những lời than phiền của tôi và cũng tôi trò chuyện.

Và không biết từ bao giờ niềm ham thích tiếng Nhật của tôi lại được khơi gợi lại. Một người đứng lên từ thất bại như tôi nếu không có những lời động viên của mẹ thì chắc tôi chả thể làm được gì. Sau đó, dù cho có gặp thật bại gì đi nữa tôi cũng không than phiền không trách cứ bất kì ai, cứ hướng về phía trước và tiếp tục tiến lên. Ngày trước, khi bố bỏ gia đình đi, mẹ phải một mình làm lụng vất vả nuôi 3 người con, lúc đó bà không than phiền với tôi dù chỉ một lời, không trách cứ bố, hướng về phía trước và tiếp tục bước đi...

勉強

Học tập là mục đích để tôi đến Nhật. Cơ sở hạ tầng, trang thiết bị và cách giảng dạy của thầy cô nơi đây làm tôi thật ngạc nhiên. Tốt hơn rất nhiều so với những trường đại học ở Việt Nam. Quả đúng thật là trường đại học của Nhật. Những sự trợ giúp dành cho du học sinh quả thật hoàn hảo. Bất kì khi nào bất kì vấn đề gì, mỗi khi gặp khó khăn, chỉ cần gặp trung tâm trợ giúp học sinh sẽ ngay lập tức nhận được câu trả lời. Vì đang được nhận học bổng của bộ giáo dục Nhật nên tôi có cảm nhận mình được sự đãi ngộ tốt hơn so với các du học sinh khác. Vì vậy nên tôi luôn khắc ghi trong đầu rằng nếu thành tích học tập kém thì đó chính là lỗi của tôi. Và hiện tại tôi vẫn chưa thực hiện được thành tích học tập như tôi mong đợi. Thời hạn du học sắp kết thúc và không cần phải nói thời gian còn lại thật đáng quý, tôi sẽ trân trọng quãng thời gian ngắn ngủi này. Có nhiều chuyện sau khi về nước không thể thực hiện được nên từ giờ, mỗi ngày tôi sẽ suy nghĩ kĩ để sống những ngày còn lại ở đây thật nhiều ý nghĩa.